

[Aksel Larsen.]

Lov at leve til anden Behandling og saa ikke længere.

Men det andet Lovforslag, som Regeringen har fremsat i Folketinget den 16. December, Lovforslaget om Statstilskud til Kommuners Udgifter til Vinterhjælp til kriseramte Personer, har faaet en ganske anden Skæbne. Det har vist sig, at man for det første ikke har haft Hastværk. Der er ikke gaaet en Maaned, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller syntes at mene; der er gaaet nærmere halvanden Maaned. Vi skriver i Dag den 26. Januar, og man har ikke beskæftiget sig med Spørgsmaalet om Vinterhjælpen, men med alle mulige andre Spørgsmaal, som man har kædet sammen dermed og har gjort til Betingelse for Vinterhjælpens Gennemførelse.

Her træder en saadan Ting i Forgrunden som det, der fremgaar af Betænkningen, at man fra Regeringspartiernes Side har tilbudt at gaa med til en Destruering og Opkøb af Kvæg til Gengæld for Lovforslagets Gennemførelse. Denne Foranstaltning angives at skulle støtte Landbruget. Der staar ikke i Betænkningen, hvorledes denne Støtte skal foregaa i Praksis, men det er jo ikke vanskeligt at regne ud, at Formaalet med dette Statsopkøb og denne Statsdestruering er at faa forhøjet Kødpriserne. Altsaa, som Betingelse for Støtte til de arbejdsløse skal Levnedsmiddelpriserne forhøjes!

Det er naturligvis Præmissen for et Lovforslag, som gør det nødvendigt at reservere sig. Vi har ikke set noget lignende ved andre Love, der er gennemført her i Tinget i den Tid, det kommunistiske Parti har haft Repræsentanter her. Da det drejede sig om Regulering af Svineproduktionen, der ogsaa skal gennemføres for at forhindre et Prisfald og muliggøre en Prisforhøjelse, blev der hverken fra de saakaldte Regerings- eller de saakaldte Oppositionspartier dertil knyttet Betingelser f. Eks. om, at de arbejdsløse til Gengæld skulde have Hjælp. Da det drejede sig om Foranstaltninger til Støtte for Udbytterforetagendet Burmeister & Wain, blev der heller ikke dertil knyttet nogen Betingelse af den Art, tværtimod afviste man Betingelser, som gik ud paa at varetage Arbejdernes Interesser ved dette Firma, som nu med Statsgaranti gaar i Spidsen for . . . (*Rager: Med Statsgaranti?*). Med Statsgaranti . . . (*Einer Jensen: For hvad?*). Ja, jeg henviser til Handelsministerens Udtalelser ved Lovforslagets Behandling her i Tinget, hvor han sagde: Det er en Selvfølgelighed, at naar denne Moratorielov er udløbet, saa maa man være indstillet paa,

at Staten har paadraget sig Forpligtelser, eventuelt i anden Retning. Det kan man ikke løbe fra, og det ærede Medlem Hr. Rager, hvis han er meget nysgerrig, vil selv kunne undersøge, hvad Spalte i Tidenden det staar — han plejer nemlig at spørge om det.

Der blev ikke til den Sag knyttet nogen Betingelse om Hjælp til Burmeister & Wains Arbejdere eller nogen Betingelse, som skulde forhindre, at dette Selskab, hvad det vitterligt gør nu, staar i Spidsen for Arbejdsgivernes Krav om 20 pCt. Lønreduktion. Det samme gælder andre Love, som er vedtaget her. Naar der har været Tale om det, man kalder Love til Gavn for det betrængte Erhvervsliv, for Arbejdskøberementet i Samfundet, har man aldrig fra nogen af de borgerlige Partiers Side sagt: Dette gennemføres kun paa Betingelse af, at der gøres noget for de arbejdsløse.

Men naar det som her drejer sig om en Lov, der angives at skulle hjælpe de arbejdsløse, kommer man med det samme fra Venstres Side og siger: Saa maa vi have noget til Gengæld, og Regeringspartierne kommer styrtende og siger: Vi skal med Fornøjelse gaa med til at forhøje Kødpriserne og foretage forskellige andre Foranstaltninger for at faa dette gennemført . . . Socialministeren ryster paa Hovedet. Jeg venter at faa en Forklaring paa, hvad den Destruering af Kvæg og dette Opkøb af Kvæg saa i Grunden tilsigter, hvis det ikke tilsigter at bevirke en Prisforhøjelse paa Oksekød, og derigennem naturligvis paa alle andre Kødvarer.

Det fremgaar af Bilag 2 til Betænkningen, at Socialministeriet forbereder Lovforslag om Arbejdstidens Indskrænkning, om Indskrænkning af Overarbejde, til Forelæggelse paa Rigsdagen, saafremt Organisationen af Arbejdsgivere fremdeles vægrer sig ved at medvirke til en midlertidig overenskomstmæssig Ordning af disse Forhold. Det maa maaske være mig tilladt at stille to Spørgsmaal i denne Forbindelse. Dels, om virkelig Regeringen drømmer om, at Folketing og Landsting skal vedtage noget saadant, hvis Arbejdsgiverforeningen vægrer sig ved at gennemføre det. Og dels, hvorledes Regeringens Repræsentant ved de Forhandlinger om Arbejdstidens Forkortelse, der for nylig afsluttedes i Genève, optraaede og stemte ved den Lejlighed.

Der er af forskellige Ordførere talt en Mængde om Lovforslagets Betydning og Ikke-Betydning under en eventuel Strikamp, og der har været en mærkelig Enighed om, at for enhver Pris maa Lovforsla-